

УДК 37.013:330]:351.82

DOI: <https://doi.org/10.31874/2309-1606-2025-31-2-8>

Ілля Сагайдак

Роль економічної освіти у формуванні інформаційного потенціалу державної економічної політики



Актуальність. У статті досліджено роль економічної освіти як ключового елементу формування інформаційного потенціалу економічної політики держави в умовах цифрової трансформації. **Метою статті** є обґрунтування ролі та значення економічної освіти як ключового чинника формування інформаційного забезпечення державної економічної політики в умовах цифрової трансформації. **Методи.** Проаналізовано дві складові економічної освіти – громадянську та професійну – з акцентом на їхній вплив на економічну свідомість, компетентність і поведінку особистості. **Новизна.** Підкреслено, що формування економічної грамотності та навичок аналітичного мислення починається ще зі шкільного віку, а професійна економічна освіта стає вирішальним фактором підготовки фахівців для здійснення ефективної економічної політики. Розглянуто трансформацію вимог до економічної освіти в умовах цифрової економіки, включаючи необхідність інтеграції таких дисциплін, як Data Science, штучний інтелект, аналітика великих даних тощо. Обґрунтовано необхідність модернізації освітніх програм, орієнтації на практичну підготовку, розвиток партнерства з бізнесом та формування нової парадигми освіти за моделлю «знання – уміння – навички – досвід – компетентність». **Висновки.** Окрему увагу приділено ролі інформації як стратегічного ресурсу в умовах цифрової економіки, зокрема в контексті аналізу, прогнозування, прийняття рішень і оцінки ефективності економічної політики. Доведено необхідність розвитку цифрової інфраструктури, стандартів обміну даними, відкритості інформації та підготовки фахівців нового покоління, здатних працювати в умовах динамічної економіки, забезпечуючи конкурентоспроможність України та її інтеграцію в глобальний економічний простір.

Ключові слова: економічна освіта, економічна політика, інформаційне забезпечення, цифрова економіка, економічне мислення, компетентнісний підхід, цифровізація освіти.

© Ілля Сагайдак, 2025



Стаття поширюється
на умовах ліцензії
відкритого доступу CC BY 4.0

Вступ

Постановка проблеми. У сучасних умовах розвитку інформаційного суспільства та цифрової економіки якість економічної політики безпосередньо залежить від рівня інформаційного забезпечення, яке, у свою чергу, тісно пов'язане з рівнем економічної освіти населення та фахівців. Глобальні зміни на ринку праці, активна цифровізація економічних процесів, необхідність ухвалення обґрунтованих управлінських рішень на основі даних зумовлюють зростання ролі як громадянської, так і професійної економічної освіти. Однак, в Україні спостерігається розрив між теоретичною підготовкою та практичними потребами ринку, що загрожує ефективності реалізації економічної політики, особливо в умовах кризи, війни та відбудови.

Це актуалізує необхідність перегляду концептуальних підходів до економічної освіти, формування нової освітньої парадигми, що поєднує фундаментальні знання з цифровими навичками та компетентнісною підготовкою, орієнтованою на вирішення практичних завдань сучасної економіки. У цьому контексті постає проблема визначення місця та ролі економічної освіти в системі інформаційного забезпечення економічної політики, зокрема через призму потреб цифрового суспільства, інноваційного розвитку та безпекових викликів.

Метою статті є обґрунтування ролі та значення економічної освіти як ключового чинника формування інформаційного забезпечення державної економічної політики в умовах цифрової трансформації. Зокрема, досліджено особливості громадянського та професійного вимірів економічної освіти, її вплив на економічну компетентність населення, підготовку фахівців нового покоління, а також визначено напрями модернізації освітніх програм відповідно до потреб інформаційного суспільства та викликів воєнного часу і повоєнної відбудови.

Методи

У процесі дослідження використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів: аналіз і синтез – для вивчення теоретичних підходів до поняття економічної освіти, її компонентів та ролі у формуванні економічної політики; системний підхід – для розгляду економічної освіти як елементу інформаційної інфраструктури державного управління; порівняльний аналіз – для виявлення відмінностей між українською та європейською моделями економічної освіти в контексті цифровізації; індукція та дедукція – для логічного переходу від аналізу окремих прикладів до формулювання загальних висновків; метод узагальнення – для синтезу отриманих результатів та формування рекомендацій щодо вдосконалення економічної освіти; кейс-метод – для аналізу реальних

прикладів розриву між теорією та практикою у підготовці економістів; контент-аналіз – для вивчення освітніх стратегій, програм, дослідницьких звітів і статистичних матеріалів щодо якості економічної освіти.

Виклад основних результатів дослідження

Суспільні завдання економічної освіти

Висвітлюючи роль економічної освіти в системі інформаційного забезпечення економічної політики, зупинимося передусім на понятті економічної освіти та основних її вимірах – громадянському та професійному. Висвітлюючи її громадянський вимір, тобто економічну освіту пересічного громадянина, зазначимо, що вона виступає необхідною передумовою повноцінного життя сучасної людини незалежно від її професійної сфери діяльності. У багатьох визначеннях економічної освіти акцент робиться на розвитку економічного мислення та економічної свідомості та культури. Її зокрема характеризують «засіб для розвитку економічного мислення, що реалізується як економічна поведінка людини» [Пронікова 2018: 219], як комплекс чи процес засвоєння знань, умінь і навичок «для формування соціально-психологічних якостей особистості з економічним мисленням» [Нісімчук та ін. 2000: 65], що «необхідні особистості для розвитку економічної культури, свідомості» [Дутка 2017: 128]. Ці всі аспекти, а також економічний досвід ураховують у своєму визначенні економічної освіти С. Сяпіна і В. Данильченко, які її характеризують як «систему економічних знань і практичних умінь, необхідних для формування економічного досвіду, здібностей, мислення, свідомості, поведінки та культури» [Сяпіна, & Данильченко 2024: 178].

Також окремі дослідники мету економічної освіти розуміють ширше, пов'язуючи її з розвитком демократичної громадянської культури, формуванням позитивного ставлення до праці, здібностей самостійно діяти, приймати рішення в умовах динамічного економічного середовища, раціонально використовувати ресурси та дотримуватись відповідальної економічної поведінки під час обміну, здобуття та споживання товарів і послуг [Назаренко 2020], а також «виховувати ощадливі потреби, розвивати підприємницькі здібності; виховувати бережливе ставлення до природи, озброювати фахівців теоретичними знаннями та практичними навичками щодо культури праці; формувати потреби економічного аналізу та прогнозування; формувати бажання та потребу повсякденного поліпшення результатів своєї праці в навчальній та професійній діяльності» [Дутка 2017: 127]. Формуючи окреслені знання, уміння та навички окремої людини, економічна освіта населення країни чинить суттєвий вплив на розвиток національної економіки, сприяє економічним можливостям країни, підвищенню рівня життя, її конкурентоспро-

можності, визначає формування людського капіталу та реалізує стратегію економічного зростання суспільства на основі знань тощо.

Результатом економічної освіти кожного громадянина постає фінансова грамотність індивіда та його економічна компетентність в цілому. Вдале визначення економічної компетенції дає Концепція Нової української школи як «уміння генерувати нові ідеї й ініціативи та втілювати їх у життя для підвищення як власного соціального статусу та добробуту, так і розвитку суспільства й держави, уміння раціонально поводити себе як споживач, ефективно використовувати індивідуальні заощадження, приймати доцільні рішення в галузі зайнятості, фінансів тощо» [Кабінет міністрів України 2016]. Її формування починається в школі, але триває все життя на усіх рівнях соціалізації індивіда та в процесі набуття практичного досвіду в економічній діяльності. Ураховуючи розвиток економічної компетентностей протягом життя, окремі дослідники виокремлюють такі її компоненти як «здатність до аналізу та синтезу економічної інформації; здатність застосовувати економічні знання практично; здатність адаптуватися до нових економічних ситуацій; системне розуміння перенесення знань; інноваційні здібності; модерація (здатність керувати групою колег, партнерів за допомогою адміністративно-управлінських методів); здатність до інтеграції, спонукання висловлювати різні думки та підходи; здатність до стимулювання креативної економічної поведінки» [Проскура та ін. 2024: 124].

Цифрова парадигма економічної освіти

В умовах цифрової епохи важливою рисою економічної компетентності індивіда стає також вміння жити в умовах цифрової економіки. Йдеться не просто про цифрові навички (вони характеризують інформаційну компетентність індивіда), а здатність людини ефективно застосовувати інноваційні цифрові технології для оптимізації інформаційних, матеріальних, фінансових, інтелектуальних та сервісних потоків. Вона передбачає інтеграцію цифрових рішень у всі бізнес-процеси та трансформацію бізнес-моделі на основі сучасних технологічних можливостей, втілення в життя моделі «економічного розвитку, заснована на комунікативних цифрових платформах, які надають можливості підвищення продуктивності праці, конкурентоспроможності підприємств, оптимізації витрат і ресурсів для забезпечення якості життя суспільства» [Головобородько 2022: 15].

В умовах цифрової економіки провідне значення відіграє також професійна економічна освіта, яка, між іншим, орієнтована на підготовку фахівців, які будуть здійснювати економічну політику в майбутньому. Економічна освіта як професійна підготовка фахівців, охоплює формування спеціалізованих знань та навичок, необхідних для ефективної ро-

боти у різних сферах економічної діяльності. Її «можна розглядати як суму фундаментальної економічної підготовки та спеціальних знань» [Лукомська 2013].

Варто відзначити, що сучасна економічна освіта переживає період глибоких трансформацій, зумовлених потребами цифрової економіки та змінами на ринку праці. Традиційна модель, побудована на парадигмі «знання – уміння – навички», вже десяти років демонструє свою недостатність, адже бізнес потребує фахівців, здатних не лише володіти теоретичною базою, а й швидко адаптуватися до змін, ефективно вирішувати практичні завдання та вільно орієнтуватися в цифровому середовищі. Гостра суперечність між академічною освітою, що традиційно орієнтується на передачу знань, і реальними потребами роботодавців, яким потрібні практико-орієнтовані спеціалісти з розвиненими цифровими компетенціями відчувається вже десятки років. Більш того, ця проблема відриву економічної освіти від реальних потреб ринку праці є актуальною не лише для України, а й для багатьох європейських країн. Це підтверджують результати дослідження якості економічної освіти, проведеного Штефаном Пюрінгером та Лукасом Боерле [Pühringer, & Bäuerle 2019]. У рамках дослідження було опитано 16 груп студентів-економістів (рівень бакалавра, 2-6 семестри) з п'яти провідних університетів німецькомовного регіону, які входять до топ-20 найкращих економічних факультетів (Відень, Мангейм, Кельн, Франкфурт та Лінц). Опитування охопило понад 50 студентів та виявило системну проблему – значний розрив між академічним вивченням економіки та реальними економічними процесами. Як засвідчили учасники дослідження, вони стикаються з необхідністю самостійно подолати цей розрив між теоретичними знаннями, отриманими в університеті, та практичними вимогами сучасного економічного середовища. Ці результати підтверджують необхідність реформування економічної освіти з метою наближення її до реальних потреб ринку праці та практичної діяльності фахівців.

У відповідь на ці виклики формується нова парадигма економічної освіти, яка розширює класичну тріаду «знання-уміння-навички» до квінтету «знання – уміння – навички – досвід діяльності – компетентність». Таке розширення дозволяє інтегрувати в освітній процес не лише фундаментальні економічні знання, а й практичні аспекти їх застосування, формування реального професійного досвіду та розвиток комплексних компетенцій. «Застосування «компетентнісного» підходу, заснованого на розумному поєднанні фундаментальної освіти та практичної підготовки, у сфері економічної освіти допоможе підвищити рівень особистісного, професійного розвитку випускників економічних спеціальностей вишів та підтримати її високий статус у професійній структурі сучасного суспільства» [Лукомська 2013].

Відзначимо, що сучасні вимоги до економічних фахівців значно трансформувалися під впливом нових реалій. Ринок праці гостро потребує спеціалістів, які володіють глибокими знаннями у сфері малого та середнього бізнесу, вільно орієнтуються у сучасних інформаційно-комунікаційних технологіях та демонструють соціальну відповідальність. Це зокрема стверджують у своїй праці Вагонова О. Г., Горпинич О. В., Шаповал В. А., наголошуючи, що в умовах формування економіки знань є соціальне замовлення не просто на економічну освіту, а на бізнес-освіту «як з боку суспільства, зацікавленого в соціально відповідальних суб'єктах підприємницької діяльності, так і з боку самих цих суб'єктів, стурбованих викликами повсякденності і своєю відповідністю новітнім тенденціям у сфері економіки і бізнесу» [Вагонова та ін. 2017]. Додамо, що особливої актуальності ці якості набувають у контексті завдань відбудови та подальшого розвитку національної економіки в умовах воєнного стану. Висококваліфіковані фахівці, у тому числі економісти, «необхідні для підтримки науково-дослідницького та інноваційного потенціалу та конкурентоспроможності України, а також для підтримки цифрового та зеленого переходу» [Кабінет міністрів України 2024], зазначається у Стратегії цифрового розвитку інновацій України до 2030 року.

Модернізація економічних освітніх програм

Система вищої економічної освіти стоїть перед невідкладним завданням модернізації освітніх програм та методичного забезпечення. Ключовим пріоритетом стає формування у студентів сучасного економічного мислення, яке поєднує теоретичну підготовку з практичними навичками роботи у соціально-економічних системах різного рівня. Такі зміни мають відбуватися з чітким орієнтуванням на актуальні потреби ринку праці.

Особливої гостроти ця проблема набуває в умовах масової міграції населення через повномасштабну війну. Враховуючи, що за кордоном опинилося близько мільйона молодих українців, серед яких понад 500 тисяч школярів, якість освітнього процесу на всіх рівнях стає вирішальним чинником у збереженні та розвитку людського й інтелектуального потенціалу країни. Від ефективності освітньої системи залежатиме можливість підготовки нового покоління фахівців, здатних забезпечити економічне відродження України в повоєнний період. «У таких умовах заклади вищої освіти мають бути максимально зорієнтовані на формування конкурентоспроможних освітніх програм, які б враховували потреби сучасного ринку праці та повоєнного відновлення України, зокрема, у фахівцях економічного профілю. Такий підхід забезпечить молодим людям можливість здобуття якісної освіти та подальшого пра-

цєвлаштування за отриманою спеціальністю в Україні» [Козик, & Селюченко 2024: 216].

Сучасні структурні зміни в економіці, що переходять на високотехнологічну модель розвитку, активізують появу нових форм підприємництва та формують попит на фахівців нового типу. Особливо гострою стає потреба у кваліфікованих кадрах, які поєднують глибокі знання економіки малого та середнього бізнесу з практичними навичками застосування сучасних економічних методів, інструментів обґрунтування управлінських рішень та роботи з інноваційними інформаційно-комунікаційними технологіями. Ці зміни вимагають постійної модернізації освітнього процесу, що знаходить своє відображення у появі нових освітніх програм та залучення до їх розробки представників бізнесу. А самі освітні програми вимагають «систематичного підтвердження актуальності змістовного наповнення та реагування на зміни потрібних на ринку компетентностей, а їхнє навчально-методичне забезпечення має відображати сучасний стан та тенденції розвитку предметної галузі і, розміщене у відкритому доступі, сприяти реалізації освітньої концепції навчання впродовж життя» [Козик, & Селюченко 2024: 222].

Реалізація такого підходу дозволить підготувати нове покоління фахівців-економістів, здатних ефективно працювати в умовах динамічної економіки, застосовувати інноваційні підходи до вирішення бізнес-завдань та забезпечувати конкурентоспроможність українських підприємств. Особливе значення це набуває в умовах відбудови економіки післявоєнного періоду, коли якість підготовки фахівців стає одним із ключових чинників успішного розвитку країни. Відповідно, сучасна економічна освіта повинна бути орієнтована не лише на передачу теоретичних знань, а й на формування практичних компетенцій, що відповідають вимогам інноваційної економіки та здатних забезпечити її подальший розвиток.

Специфічні вимоги до професійної економічної освіти висувають процеси стрімкої цифровізації суспільства та економіки. Сучасний фахівець повинен не тільки володіти традиційними економічними знаннями, а й розуміти вплив таких цифрових технологій, як штучний інтелект, аналітика великих даних, блокчейн, автоматизація та інші інноваційні рішення на бізнес-процеси та економічні взаємозв'язки. Тому запровадження в освітній процес економічних вишів курсів з «Data Science, AI, Robotics, IoT, Blockchain, Cybersecurity, AR, VR» [Кабінет міністрів України 2025: 61] тощо є надзвичайно затребуваним. В ідеалі економічна освіта має гармонійно поєднувати класичні економічні теорії з інноваційними цифровими інструментами та методами аналізу. При цьому важливо розвивати не лише технічні навички, а й м'які компетенції. На цих аспектах, зокрема, акцентує увагу К. В. Рудницька, ствер-

джуючи, що, крім якісної професійної підготовки, майбутній фахівець економічного профілю має мати хороші адаптивні здібності, здібності аналітичного і критичного мислення, постійного саморозвитку, оперування великими обсягами інформації та високого рівня володіння іноземною мовою [Рудніцька 2017]. До цього переліку можна додати такі навички як клієнтоорієнтованість, здатність до постійного навчання та роботи в умовах невизначеності та комплексного розв'язання проблем, креативність, емоційний інтелект, інтерперсональні навички [Кабінет міністрів України 2025: 61].

Інтеграція цифрових компетенцій у навчальні програми економічних вишів стає об'єктивною необхідністю, оскільки новітні технології кардинально змінюють ринки праці, фінансові системи, управлінські підходи та моделі ведення бізнесу. Ще одним виміром сучасної економічної професійної освіти постає підготовка фахівців (економістів, аналітиків, data scientists) для роботи з даними. Підвищення грамотності в роботі з даними в різних секторах економіки та інвестиції в спеціалізоване навчання спеціалістів з обробки даних є ключовими кроками у розвитку культури, що керується даними. Використання хмарних обчислень і прийняття масштабованих архітектур даних може допомогти керувати вимогами великих обсягів даних, залишаючись гнучкими для адаптації до нових технологій. Нові тенденції, такі як автоматизація штучного інтелекту, аналітика в режимі реального часу, блокчейн для захисту даних і потенційне застосування квантових обчислень в економічному моделюванні, вказують на майбутнє, де Data Science може надати ще більш глибокі економічні ідеї та інновації. Етичні наслідки науки про дані, включаючи конфіденційність даних, упередженість алгоритмів і соціальні наслідки автоматизації та штучного інтелекту, стають дедалі важливішими. Розробка вказівок і рамок для етичного використання науки про дані має вирішальне значення для того, щоб ці технології приносили користь суспільству в цілому [Резніков, & Турлакова 2024: 111-112].

Новизна

Реалізація нової парадигми економічної освіти вимагає перегляду змісту навчальних програм, активізації практичної складової навчання через кейс-методи, стажування, роботу з реальними бізнес-проектами. Важливим є розвиток партнерства між університетами та бізнесом для забезпечення актуальності навчального контенту та формування практичних компетенцій. Лише такий комплексний підхід дозволить підготувати фахівців нового покоління, здатних ефективно працювати в умовах цифрової економіки та забезпечувати конкурентоспроможність національної економіки в глобальному вимірі.

Висновки

Економічна освіта – один з ключових елементів формування інформаційного потенціалу державної економічної політики в умовах цифрової трансформації. Розвиток економічної грамотності, починаючи з громадянської освіти та завершуючи професійною підготовкою фахівців, створює основу для ефективного управління економікою в умовах швидкоплинних змін.

Інформаційна палітра – це «цифровий фундамент» економічної політики відбудови. Без неї неможливі швидке реагування на кризи, залучення інвестицій, довіра суспільства та міжнародних партнерів. Україні потрібно інвестувати в **сучасні аналітичні системи, відкритість даних і підготовку фахівців**, щоб інформація стала основним драйвером економічного відродження. Для повноцінного використання потенціалу інформаційної палітри Україні необхідно розвивати цифрову інфраструктуру збору та обробки даних; запроваджувати єдині стандарти інформаційного обміну; підвищувати кваліфікацію фахівців з економічного аналізу; забезпечувати відкритість та доступність даних для всіх зацікавлених сторін.

Окреслені вище завдання покликані взяти на себе наука та практичний досвід як основні джерела інформатизації економічної політики, а також економічна освіта як фактор майбутнього розвитку цифрової економіки. Наука відіграє вирішальну роль в аналізі складних взаємозв'язків, прогнозуванні економічних тенденцій та прийнятті політичних рішень, а практика дає реальні дані про ефективність інструментів економічної політики. Вагому роль у інформатизації економічної політики відіграє застосування інструментарію Data Science, який поширює можливості прогнозного моделювання з метою передбачення ринкових тенденцій, економічних змін та потенційних криз. Сучасні методи збору та обробки даних дозволяють отримувати детальну картину впливу кожної політики, а методика форсайт, поєднуючи дослідницькі роботи і практичні дії, дозволяє проектувати майбутнє. А в системі інформаційного забезпечення економічної політики саме професійна економічна освіта сприяє взаємодії університетів, бізнесу та держави для актуальних досліджень та виховує нове покоління фахівців-економістів, здатних ефективно працювати в умовах динамічної цифрової економіки, застосовувати інноваційні підходи до вирішення бізнес-завдань та забезпечувати конкурентоспроможність українських підприємств.

Посилання:

Вагонова, О. Г., Горпинич, О. В., & Шаповал, В. А. (2017). Бізнес-освіта як чинник імплементації економіки знань. *Економічний вісник*, (3), 142–154.

- Головобородько, А. Ю. (2022). Цифрова економіка: підходи та особливості розвитку. *Бізнес Інформ*, (9), 10-18. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2022-9-10-18>
- Дутка, Г. (2017). Сучасний стан та перспективи розвитку економічної освіти в Україні. *Науки Економічне*, (25), 125–141. [https://doi.org/10.19251/ne/2017.25\(8\)](https://doi.org/10.19251/ne/2017.25(8))
- Кабінет міністрів України. (2016, 14 грудня). *Розпорядження «Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року»*. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/988-2016-%D1%80#Text>
- Кабінет міністрів України. (2025, 4 червня). *Розпорядження «Про схвалення Стратегії розвитку сфери електронних комунікацій України на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025-2027 роках»*. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/546-2025-%D1%80#Text>
- Кабінет міністрів України. (2024, 31 грудня). *Розпорядження «Про схвалення Стратегії цифрового розвитку інноваційної діяльності України на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025-2027 роках»*. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1351-2024-%D1%80#Text>
- Козик, В. В., & Селюченко, Н. Є. (2024). Вища економічна освіта та потреби сучасного ринку праці. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку*, 1(11), 215-224. <https://doi.org/10.23939/smeu2024.01.215>
- Лукомська, Т. (2013). Проблеми якості економічної освіти в Україні та шляхи її подолання. *Український науковий журнал «Освіта регіону»*, (3). <https://social-science.uu.edu.ua/article/1173>.
- Назаренко, Т. Г. (2020). *Концепція економічної освіти в гімназії та ліцеї України*. Київ : Педагогічна думка.
- Нісімчук, А. С., Падалка, О. С., & Шпак, О. Т. (2000). *Сучасні педагогічні технології: навчальний посібник*. Київ: Просвіта.
- Пронікова, І. В. (2018). Базові поняття економічної освіти школярів в Україні (кінець ХХ – початок ХХІ століття). *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Серія : Педагогічні науки*, 151(1), 218–221.
- Проскура, В., Товканець, Г., & Білак, Г. (2024). Економічна компетентність у розвитку професійної майстерності майбутнього педагога. *Економічний простір*, 190, 122–127. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/190-23>
- Резніков, Р. Б., & Турлакова, С. С. (2024). Методи і моделі Data science в сучасній економіці. *Економічний простір*, 191, 104-113. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/191-19>.
- Рудницька, К. В. (2017). Особливості професійної підготовки майбутніх фахівців економічного профілю у вищих навчальних закладах. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія "Педагогіка. Соціальна робота"*, 2(41), 222–225.
- Сяпіна, С., & Данильченко, В. (2024). Економічна освіта в Україні: становлення та сучасний стан. *Гуманізація навчально-виховного процесу*, 2(106), 177-186. [https://doi.org/10.31865/2077-1827.2\(106\)2024.315111](https://doi.org/10.31865/2077-1827.2(106)2024.315111)
- Pühringer, S., & Bäuerle, L. (2019). What economic education is missing: therealworld. *International Journal of Social Economics*, 46(8), 977–991. <https://doi.org/10.1108/IJSE-04-2018-0221>.

References:

Cabinet of Ministers of Ukraine. (2016, December 14). *Order "On approval of the Concept for implementing state policy in general secondary education reform "New Ukrainian*

- School” until 2029”*. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/988-2016-p> [in Ukrainian].
- Cabinet of Ministers of Ukraine. (2025, June 4). *Order “On approval of the Strategy for the Development of the Electronic Communications Sector of Ukraine for the Period Until 2030 and approval of the Operational Plan of Measures for its Implementation in 2025-2027”*. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/546-2025-%D1%80#Text> [in Ukrainian].
- Cabinet of Ministers of Ukraine. (2024, December 31). *“On approval of the Strategy for the Digital Development of Innovative Activity of Ukraine for the period until 2030 and approval of the operational plan of measures for its implementation in 2025-2027”*. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1351-2024-%D1%80#Text> [in Ukrainian].
- Dutka, H. (2017). Current state and prospects of economic education in Ukraine. [in Ukrainian]. *Nauki Ekonomiczne*, (25), 125–141. [https://doi.org/10.19251/ne/2017.25\(8\)](https://doi.org/10.19251/ne/2017.25(8))
- Holovoborodko, A. Yu. (2022). Digital economy: Approaches and development features. [in Ukrainian]. *Business Inform*, (9), 10–18. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2022-9-10-18>
- Kozyk, V. V., & Seliuchenko, N. Ye. (2024). Higher economic education and the needs of the modern labor market. [in Ukrainian]. *Management and Entrepreneurship in Ukraine: the Stages of Formation and Problems of Development*, (1)11, 215–224. <https://doi.org/10.23939/smeu2024.01.215>
- Lukomska, T. (2013). Problems of quality in economic education in Ukraine and ways to overcome them. [in Ukrainian]. *Ukrainian scientific journal “Regional Education”*, (3), (3). <https://social-science.uu.edu.ua/article/1173>.
- Nazarenko, T. H. (2020). *Concept of economic education in Ukrainian gymnasiums and lyceums*. Kyiv: Pedahohichna dumka. [in Ukrainian].
- Nisimchuk, A. S., Padalka, O. S., & Shpak, O. T. (2000). *Modern pedagogical technologies: a textbook*. Kyiv: Prosvita. [in Ukrainian].
- Pronikova, I. V. (2018). Basic concepts of economic education for schoolchildren in Ukraine (late 20th – early 21st century). [in Ukrainian]. *Bulletin of Chernihiv National Pedagogical University. Series: Pedagogical Sciences*, 151(1), 218–221.
- Proskura, V., Tovkanets, H., & Bilak, H. (2024). Economic competence in the development of future teacher’s professional skills. [In Ukrainian]. *Economic space*, 190, 122–127. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/190-23>
- Pühringer, S., & Bäuerle, L. (2019). *What economics education is missing: The real world*. *International Journal of Social Economics*, 46(8), 977–991. <https://doi.org/10.1108/IJSE-04-2018-0221>
- Reznikov, R. B., & Turlakova, S. S. (2024). Methods and models of data science in the modern economy. [in Ukrainian]. *Economic space*, 191, 104–113. <https://doi.org/10.32782/2224-6282/191-19>.
- Rudnitska, K. V. (2017). Features of professional training for future economic specialists in higher education institutions. [in Ukrainian]. *Scientific Bulletin of Uzhhorod University. Series “Pedagogy. Social Work”*, (2)41, 222–225.
- Siapina, S., & Danylchenko, V. (2024). Economic education in Ukraine: Formation and current state. [in Ukrainian]. *Humanization of the educational process*, (2)106, 177–186. [https://doi.org/10.31865/2077-1827.2\(106\)2024.315111](https://doi.org/10.31865/2077-1827.2(106)2024.315111)
- Vagonova, O. H., Horpynych, O. V., & Shapoval, V. A. (2017). Business education as a factor of knowledge economy implementation. [in Ukrainian]. *Economics Bulletin*, (3(59), 142–154.

Illia Sahaidak. The Role of Economic Education in Shaping the Informational Potential of National Economic Policy

Relevance. This article examines the role of economic education as a key element in shaping the informational potential of a country's economic policy in the context of digital transformation. **The purpose** of the article is to substantiate the role and importance of economic education as a key factor in the formation of information support for state economic policy in the context of digital transformation. **Methods.** Two components of economic education – civic and professional – are analyzed with a focus on their influence on economic awareness, competence, and individual behavior. **Novelty.** It is emphasized that the development of economic literacy and analytical thinking skills begins in school, while professional economic education becomes a decisive factor in training specialists to implement effective economic policy. The transformation of educational requirements in the digital economy is considered, including the need to integrate disciplines such as data science, artificial intelligence, and big data analytics. The article substantiates the need to modernize educational programs, emphasize practical training, develop partnerships with business, and form a new educational paradigm based on the model «knowledge – abilities – skills – experience – competence». **Conclusion.** Special attention is paid to the role of information as a strategic resource in the digital economy, particularly in analysis, forecasting, decision-making, and evaluating the effectiveness of economic policy. The article highlights the necessity of developing digital infrastructure, data exchange standards, information transparency, and training a new generation of professionals capable of operating in a dynamic economy while ensuring Ukraine's competitiveness and integration into the global economic space.

Keywords: *economic education, economic policy, information support, digital economy, economic thinking, competence-based approach, digitalization of education.*

Сагайдак, Ілля, кандидат економічних наук, докторант кафедри соціальної філософії, філософії освіти та освітньої політики Українського державного університету імені Михайла Драгоманова (м. Київ, Україна).

E-mail: ilyasagaidak@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0000-8622-3704>

Sahaidak, Illia, PhD in Economics, Doctoral Candidate at the Department of Social Philosophy, Philosophy of Education, and Educational Policy at the Dragomanov Ukrainian State University (Kyiv, Ukraine).

E-mail: ilyasagaidak@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0000-8622-3704>

Перше подання / Received: 20.09.2025

Прийнято до друку / Accepted: 29.12.2025

Опубліковано / Published: 31.12.2025